

משניות עירובין

פרק ד' 1

1. מה הדין מי שהוציא אוהו בשבת חוץ לתחום "בעל כרחו", למקום "שאינו" מוקף מחיצות. ומדוע?

הדין: אין לו אלא ארבע אמות.
הטעם: מפני שלא שָׁבַת במקום זה בערב שבת בין השמשות.

2. מה הדין מי שהוציא אוהו בשבת חוץ לתחום "בעל כרחו", למקום "שמוקף" מחיצות? ומדוע?

מחלוקת: **"לפי רבן גמליאל ורבי אלעזר בן עזריא"**, מהלך את כל המקום המוקף במחיצות (כד' אמות).

הטעם: הואיל ומוקפים הם מחיצות. הרי הם נחשבים כארבע אמות.

"לפי רבי יהושע ורבי עקיבא" אין לו אלא ארבע אמות.

הטעם: הואיל ולא שבת שם בכניסת השבת. אין המחיצות מועילות לו, ולכן אסור לו לילך שם אלא ארבע אמות בלבד. (או משום שגזרו בהם משום מקום שאינו מוקף מחיצות).

3. מה הדין מי שהוציא אוהו בשבת חוץ לתחום "בעל כרחו", והחזירוהו "בעל כרחו" לתוך התחום? ומה הדין אם חזר לתוך התחום "מדעתו"?

החזירוהו בעל כרחו: כאילו לא יצא, והריהו שוב כבני עירו, שמהלך כל העיר כולה וחוצה לה אלפיים אמה לכל רוח.
חזר מדעתו: אין לו אלא ארבע אמות.

4. מי שיצא מהתחום "ברשות", האם יכול לחזור
"לתחום"? ועל הצד שאינו יכול לחזור כמה אמות
יש לו?

תלוי: אם האלפיים אמה שיש לו עתה מן המקום
שעכבוהו בדרך, נכנסות לתוך תחומו, היינו
לתוך אלפיים אמה של עירו, חוזר הוא לעירו,
ודינו כבני עירו וכאילו לא יצא. ואפילו
באופן שאינו יכול לחזור לעירו, יש לו
במקום שעכבוהו שם ארבע אמות, ועוד אלפיים
אמה לכל צד.

5. כמה קולות מצאנו שהקלו "ביוצא ברשות"?
מספר הקולות: שלושה

רשימת הקולות: 1. שאפילו שיצא מהתחום,
יש לו ארבע אמות, ועוד אלפיים אמה.
2. באופן שהאלפיים אמה נכנסות לתוך
תחומו, חוזר הוא לעירו, ודינו כבני
עירו.

3. שכל היוצאים להציל מפני הגויים, מותר
להם לחזור למקומם, אפילו בכלי זיינם.

6. מה הדין "היה בדרך", ובערב שבת בין השמשות
שבת שביתה במקומו, ובשבת נודע לו שבין השמשות
היה בתחום של עיר? ומה הכותרת של משנה זו?
מחלוקת: "**לפי רבי מאיר**" לא יכנס לעיר
להיות כאנשי העיר.

הטעם: "כי שביתה בטעות הווי שביתה",
והואיל ולא ידע שהעיר היא בתוך תחומו,
ונתכוין לשבות במקומו, אין לו ממקומו
אלא אלפיים אמה.

"ולפי רבי יהודה" יכנס לעיר ודינו כבני
העיר, שמהלך כל העיר כולה וחוצה לה
אלפיים אמה לכל רוח.

הטעם: "כי שביתה בטעות הווי שביתה",
שאינו היה יודע שהוא בתחום העיר, היה
בודאי מתכוון לקנות שביתה בתוך העיר.
כותרת: "אם שביתה בטעות הווי שביתה או לא"

7. מה דינו של הישן "בדרך" ולא נתכוין לשבות
בין השמשות? ומה הכותרת של המשנה?

מחלוקת: **לפי רבי יוחנן בן נורי** יש לו
אלפים אמה לכל רוח.

הטעם: משום שסובר שחפצי הפקר קונים שביתה
במקומם, ויש להם אלפיים אמה לכל רוח.
"לפי חכמים", אין לו אלא ארבע אמות.

הטעם: משום שלדעתם חפצי הפקר אינם קונים
שביתה במקומם, אלא כל הזוכה בהם מוליכם
למקום שהוא יכול לילך, ואף הישן אינו
קונה שביתה, שאין קונים שביתה שלא מדעת.
כותרת: האם חפצי הפקר קונים שביתה
לעצמם.

8. מה הדין שנים שהיו ישנים "בדרך" (לפי חכמים) ורחוקים זה מזה "שש אמות", ונמצא ששתי אמות האמצעיות משותפות לשניהם? ובכן מה יהיה הדין בשלושה שהיו ישנים "בדרך" "והאמצעי" מובלע עם הד' אמות שלו יחד עם שתי החיצוניים? ומדוע?

שנים שהיו: "מותר" להם להביא את מזונם בתוך שתי האמות המשותפות, "אסור" להם להביא מזונם או כילהם בתוך האמות החיצוניות שאינם משותפות. שלושה שהיו: "האמצעי" מותר עם שתי החיצוניים.

"החיצוניים מותרים" עם האמצעי. **"החיצוניים אסורים"** עם שתי החיצוניים. הטעם: כי האמצעי משותף באמות עם שתיהם, והחיצוניים שותפים רק עמו, ולא ביניהם.

תלמידי היקר!

הצלחת במבחן?

כי יגעת ומצאת... תאמין!